

Kunnskapsdepartementet
Postboks 8119 Dep.
0032 Oslo

Dato: 2014
Deres ref.: 14/2719-
Vår ref.: 2014/6277 magnusro/kristinf

Innspill fra Universitetet i Oslo til arbeidet med fremtidig struktur i Universitets- og høyskolesektoren

Det vises til Kunnskapsdepartementets invitasjon av 26. mai 2014, og brev fra Universitetet i Oslo (UiO) til dialogmøtet 23. september.

Norge er nå inne i et tidsvindu med en historisk sett unik ressurstilgang samtidig som vi har store utfordringer – ikke minst med tanke på den forestående omleggingen av vår økonomi. Denne kombinasjonen av store ressurser og store utfordringer bør kunne ut i en kraftfull satsing på våre universiteter. Det bør være en målsetting at man har minst ett verdensledende universitet i Norge.

UiO har store ambisjoner om å bli et universitet som kan hevde seg blant de aller beste i verden. Universitetsrangeringer har betydelige metodeproblemer, men skulle man velge å ta UiOs plasseringer som uttrykk for kvalitet, så er vi konsistent blant de én prosent beste. I Shanghai-rangeringen – som vektlegger kvalitet og gjennomslagskraft i forskningen – er vi nummer 16 blant universitetene i ikke-engelskspråklige land, og nummer 69 totalt av de mer enn 10 000 høyere utdanningsinstitusjonene i verden. Vi har et således et godt utgangspunkt for å bli enda bedre.

Og det må vi bli, fordi konkurransen blir mer intens. Studenter, forskere og talent beveger seg stadig mer friksjonsfritt over grensene i Europa. Vi har et høyt kostnadsnivå i dette landet, et språk som snakkes av få, og er langt fra de store metropolene i Europa som trekker ungdom og talent. Dette må vi kompensere for, ved å tilby det aller ypperste av kvalitet, infrastruktur og arbeidsbetingelser. For å rekruttere talent og holde på våre egne må vi bli enda mer attraktive enn vi er i dag.

UiOs resept for å nå det aller øverste sjikt av verdens universiteter har følgende hovedelementer:

1. Konsentrasjon av ressursene rundt studie- og forskningskvalitet

Vi har gjennomført det største «jobbe-smartere-prosjekt» i norsk universitetssektor – Prosjekt for internt handlingsrom (IHR). Dette prosjektet har gjort at vi har kunnet allokere en større del av våre ressurser til primæroppgavene – forskning og utdanning. Vi er også i ferd med å gjennomføre harde faglige prioriteringer, både på studie- og forskningssiden. Aktiviteter og enheter er lagt ned eller overført til andre institusjoner. Et eksempel er Rettsmedisinsk institutt, som er overdratt til Folkehelseinstituttet.

1 Sterk satsing på internasjonalisering og EU-finansiering

For å nå tetsjiktet blant verdens universiteter er det helt avgjørende at våre fagmiljøer blir tett integrert i internasjonale kompetansenettverk og at de sikres ekstern finansiering. Derfor satser vi sterkt på EUs rammeprogram Horisont 2020, også ansporet av regjeringens egen ambisjon om at uttellingen fra EU skal økes med 60 %. En hovedprioritering er å motivere for EU-søknader så tidlig som mulig i karrieren. Dette gjøres ikke minst gjennom våre Forskerlederkurs. For å få enda større uttelling fra EU ønsker vi å etablere et felles EU-kontor med Oslo universitetssykehus, men her er det strukturelle hindringer (se under).

UiO har nå 24 bevilgninger fra det Europeiske forskningsrådet (ERC), klart mer enn noe annet norsk universitet. I ERC er kvalitet det eneste suksesskriteriet. Uttellingen fra ERC er således et objektivt uttrykk for det store antallet fremragende forskningsmiljøer som er knyttet til UiO.

For å styrke og konsentrere internasjonaliseringen ønsker UiO å satse på utvalgte baser («hubs»). UiO har tatt initiativet til å bygge opp et eget senter i tilknytning til UC Berkeley, i samarbeid med andre norske universiteter samt Forskningsrådet. I Russland konsentrerer UiO satsingen rundt Universitetssenteret i St Petersburg – også et fellesprosjekt med andre universiteter. En konsentrasjon av ressurser rundt utvalgte «hubs» er et viktig ledd i utviklingen av en struktur for kvalitet. UiO ønsker også å styrke det nordiske samarbeidet, i tråd med anbefalingene fra vårt Strategiske råd.

2 Satsing på livsvitenskap

Livsvitenskap er UiOs høyest prioriterte satsing. Mer enn 60 % av livsvitenskapsmiljøene i Norge finnes i Osloregionen. Livsvitenskap er et fagfelt som utpreger seg med sin tverrfaglighet, sin relevans for de store samfunnsmessige utfordringene i Norge og i verden for øvrig, og sitt potensial for næringsutvikling. I Sverige eksporterer næringsliv basert på livsvitenskap for over 90 milliarder kroner i året. UiO ønsker å ta på seg et nasjonalt ansvar for å drive fram livsvitenskap og næringsliv basert på denne.

Moderne livsvitenskap kjennetegnes ved en sterk kobling mellom informatikk og biologi. UiO har meget sterke informatikkmiljøer, og mange av dem er allerede tett koblet til medisin og biologi. Oslos livsvitenskapsmiljøer er det naturlige navet for en fremtidig satsing på «Digitalt liv».

UiO har hatt lederskap i utarbeidelsen av en plan for hvordan livsvitenskap og bioteknologi kan knyttes til fremtidig næringsutvikling, basert på synergier mellom helsesektoren, marin sektor, landbruk og industri. Denne rapporten (BioVerdi – Slik kan bioøkonomien bli den nye oljen) ble overrakt Nærings- og fiskeridepartementet i mai 2014. Rapporten peker mot en struktur der det er mye tettere interaksjon mellom akademia og små- og mellomstore bedrifter og foreslår etableringen av Collaborative Innovation Centers (CIC) som kan fungere som åpne innovasjonsarenaer med betydelig potensial for næringsutvikling.

Livsvitenskap i Oslo hevder seg på toppnivå internasjonalt, med sin kvalitet på grunnforskningen og med gjennombrudd som har fått praktisk anvendelse. Et eksempel på det siste er legemiddelet Xofigo som i 2013 ble godkjent av FDA. Det er ytterst sjelden at et norsk legemiddel passerer dette nåløyet. Xofigo er et middel mot prostatakreft og er utviklet fra Kjemisk institutt og Oslo Universitetssykehus, Radiumhospitalet. Den nye medisinen har skapt nærmere 60 nye arbeidsplasser på Kjeller der legemidlet produseres og nesten 100 arbeidsplasser i Algeta i Norge. Produktet er lisensiert inn av Bayer. Suksessen har inspirert utenlandske investorer til nye investeringer i norsk biotek.

3 Satsing på tverrfaglighet

Et breddeuniversitet som UiO må høste maksimalt fra sin store faglige spennvidde. UiO har valgt å satse på tre store tverrfaglige prosjekter: Livsvitenskap (beskrevet over), energisystemer (UiO Energi), og velferdsmodeller (Unpacking the Nordic Model). Hver av disse satsingene involverer flere fakulteter og et stort antall fagmiljøer, og hver av disse satsingene har en profil som passer svært godt inn i Horisont 2020 og dette rammeprogrammets vektlegging av «grand challenges». Gjennom de tverrfaglige satsingene utvikler UiO en struktur som skulle bidra til økt uttelling fra EU.

4 Satsing på innovasjon

Det er inspirerende for grunnforskningen at det finnes gode muligheter for å ta idéer og resultater inn i et innovasjonsløp, og det er et legitimt krav fra myndighetenes side at investeringene i forskning fører fram til nye produkter, nye tjenester eller nye måter å organisere oss på. Samtidig ser vi at Horisont 2020 vektlegger innovasjon i større grad enn tidligere rammeprogram. Et viktig grep for innovasjon ble gjort i 2010 da vi slo vårt eget innovasjonsselskap sammen med innovasjonsselskapet til Helse Sør-Øst. Det fusjonerte selskapet fikk navnet Inven2 og er nå Norges og Nordens største i sitt slag.

UiO har påpekt at potensialet for innovasjon ikke kan realiseres med mindre det investeres mer i verifiseringsmidler og i tidlig fase. UiO har økt avsetningen til verifiseringsmidler på eget budsjett og mener at det er helt avgjørende at det i fremtidige statsbudsjetter skjer en ytterligere opptrapping av Forny.

Start-Up Lab i Forskningsparken har hatt stor suksess med sine IKT-orienterte prosjekter. UiO ønsker nå å etablere et Start-Up laboratorium også for livsvitenskap.

Flere internasjonalt ledende forskningsmiljøer

Gjennom de fem satsingene nevnt over, vil vi dyrke fram enda flere internasjonalt ledende forskningsmiljøer og således bringe UiO inn i universitetenes toppliga. UiO har allerede 9 av Norges 21 Sentre for fremragende forskning, og flere av UiOs forskere er på listen over de mest siterte i verden (Highly Cited Scientists, Institute for Scientific Information). Men potensialet er større. Ved hjelp av Forskningslederprogrammet og fakultetsspesifikke tiltak vil flere miljøer bringes opp i det internasjonale tetsjiktet. Rådene fra vårt Strategic Advisory Board (SAB) vil være viktige i denne prosessen.

Strukturelle grep for kvalitet

Som beskrevet i mer detalj senere i dette dokumentet, er det mange grep som kan tas for å få en struktur i sektoren som bedre beforder kvalitet. UiO mener det vil virke kvalitetsfremmende å fusjonere inn Simula og UNIK, to institutter som tematisk passer godt inn i våre egne strategier. Vi ser ingen faglig eller kvalitetsmessig gevinst ved å fusjonere med andre utdanningsinstitusjoner i regionen. Dette betyr ikke at vi ikke ønsker å styrke samarbeidet med disse. Tvert imot, vi imøteser et tettere samarbeid, ikke gjennom omorganiseringer, men gjennom en enda bedre utnyttelse av de mulighetene som følger av den digitale revolusjonen.

Det største og viktigste strukturelle grep som kan tas, er å legge forholdene til rette for et mer sømløst samarbeid mellom UiO og våre universitetssykehus, og Oslo universitetssykehus (OUS) i særdeleshett.

Dekanene ved de norske medisinske fakulteter sendte nylig et brev til KD der de strukturelle utfordringene i medisinsk og helsefaglig forskning er beskrevet. De medisinske fakultetene – ikke minst vårt eget – opplever hindringer i grenseflaten mellom KD og HOD, slik det også fremgår av rapporten fra HelseOmsorg 21. Insentivene og rammebetingelsene i sektorene må samordnes og innrettes slik at det stimulerer til samarbeid og effektiv utnyttelse av offentlige forskningsressurser. At dette skjer, er en forutsetning for at vi får realisert vår plan om å etablere et felles EU-kontor mellom UiO og OUS/HSØ (se over). Vi ber KD om å ta initiativ for å sikre like rammebetingelser, på tvers av departementsgrenser.

Det aller viktigste regjeringen og KD kan gjøre for at vi kan gjennomføre «resepten» ovenfor, er: 1) Å sikre bedre finansiering av forskerinitierte prosjekter. 2) Å gi institusjonene strategisk og økonomisk handlingsrom til å sikre infrastruktur og arbeidsbetingelser som gjør at vi kan holde på våre beste talenter og tiltrekke andre (kfr. innledningen).

Ad pkt 1: Finansiering av forskerinitierte prosjekter:

I dag er innvilgelsesprosenten for slike prosjekter altfor lav, noe som skaper diskontinuitet i finansieringen av miljøer som ellers kunne ha blitt verdensledende. Lav innvilgelsesprosent virker også negativt inn på rekrutteringen til sektoren – ikke minst på rekrutteringen av unge talenter. I andre land – som Danmark – er det en rekke private finansieringskilder som kompletterer de offentlige. I Norge fremstår kombinasjonen av et monolittisk forskningsråd og lav innvilgelsesprosent som meget uheldig og som den viktigste hindringen for utvikling av flere internasjonalt ledende forskningsmiljøer.

De store gjennombruddene i forskningen kommer ikke på bestilling og ikke som et resultat av øremerket finansiering. De drives fram av nysgjerrighetsdrevet forskning. Årets nobelpris i medisin er en god illustrasjon av dette.

Ad pkt 2: Institusjonelt handlingsrom:

Årets nobelpris i medisin illustrerer også hvor viktig det er at institusjonene kan støtte opp under de beste forskningsmiljøene, inkludert SFF-miljøer og miljøer med finansiering fra ERC. Betydningen av dette aksentueres av ERC-bevilgningenes «portability» - at forskere med ERC bevilgning kan ta denne med seg og flytte til andre institusjoner i Europa. Årets statsbudsjett har en innretning som styrker institusjonenes handlingsrom, attraktivitet og evne til å bygge opp fremragende fagmiljøer. Men det må i årene som kommer satses langt mer volummessig for at regjeringens og institusjonenes ambisjoner skal kunne realiseres.

UiOs konklusjon:

Faglig kvalitet må være det styrende prinsippet for alle strukturelle endringer i sektoren. UiO deler kunnskapsministerens ønske om mer kvalitet i norsk forskning og utdanning, og ønsker å bidra til å styrke Norge som kunnskapsnasjon. UiO har ambisjoner om et styrket samarbeid nasjonalt så vel som nordisk og internasjonalt. UiO ønsker å være en sterk nasjonal- og internasjonal driver innen *Livsvitenskap* og gi Norge en internasjonal lederposisjon innen dette feltet.

UiO ønsker selv å bidra:

- ... til et mer omfattende nordisk- og internasjonalt samarbeid og større uttelling fra EU.
- ... med en grundig gjennomgang av egen institusjon med utgangspunkt i SAB-rapporten.
- ... til en konstruktiv dialog om nasjonal og nordisk arbeidsdeling.

UiO oppfordrer KD til å bidra:

- ... til å sikre og utvikle handlingsrommet for institusjoner med verdensledende fagmiljøer.
- ... med insentiver for å styrke fremragende forskningsbasert utdanning.
- ... med flere ressurser til nysgjerrighetsdrevet forskning.
- ... til å fjerne hindringer for sømløst samarbeid på tvers av departements- og sektorgrenser.
- ... til at UiO kan prioritere egen fagportefølje, innenfor rammene av nasjonalt ansvar.

Nordisk- og internasjonalt samarbeid

Samarbeid med fremragende fagmiljøer nasjonalt og internasjonalt, er en forutsetning for å nå målet om høyere kvalitet i forskning og utdanning, samt å få flere norske fagmiljøer i verdensklasse. UiO mener at strukturmeldingen blir viktig for å nå disse målene.

Den ferske rapporten fra UiOs internasjonale rådgivningspanel, Strategic Advisory Board (SAB) fremhever særlig mulighetene som kan ligge i et sterkere samspill mellom sterke nordiske fagmiljøer. Dette vil være et prioritert område for UiO å videreutvikle i årene fremover. Det er viktig at Kunnskapsdepartementet i samspill med institusjonene bidrar til nordisk- og internasjonalt samarbeid om forskning og høyere utdanning, eksempelvis fellesgrader, forskningsinfrastruktur og store EU-prosjekter.

UiO har en målsetting om å styrke sitt internasjonale samarbeid. Peder Sather Centre ved Berkeley er et godt eksempel. Senteret skal være et brohode for forskning og utdanning, og er et samarbeid mellom University of California Berkeley, åtte norske universiteter og Norges Forskningsråd. Tett samarbeid mellom universitetsmiljøene, forskningsinstitusjoner og innovasjonsmiljøer er nødvendig. Dette er også et godt virkemiddel for økt mobilitet, både blant studenter og forskere på tvers av landegrenser.

Ønsket strategisk profil 2020 og hvordan realisere denne innenfor gjeldene budsjettammer

Kunnskapsministerens oppdrag kommer samtidig med rapporten fra SAB. SAB ble oppnevnt i 2012 for å gi eksterne råd om hvordan UiO bør styrke arbeidet for å nå målene formulert i UiOs *Strategi 2020*. SAB er tverrfaglig sammensatt av representanter med svært omfattende erfaring fra forskning og utdanning. Deres vurderinger ble presentert i august 2014 i rapporten: *"Build a Ladder to the Stars"*, og påpeker viktige veivalg for UiO.¹ UiOs styre og ledelse skal nå ta stilling til hvordan problemstillingene i rapporten skal følges opp i de kommende årene.

Undervisningskvalitet og læringsmiljø er et viktig område, hvor koblingen mellom forskning og utdanning må styrkes ytterligere. UiO utfordres til å knytte utdanningsprogrammer direkte til de beste forskningsmiljøene, som f.eks. Senter for fremragende forskning, og til å utvikle enkelte internasjonale studieprogram av høy kvalitet. Forslagene knyttet til utdanning er under overveelse. Vi ber KD være åpen

¹ Flere av SABs observasjoner sammenfaller med forhold påpekt av Benner og Öquist i rapporten *«Room for increased ambitions? Governing 'breakthrough research' in Norway 1990-2013»* som ble utgitt tidligere i 2014.

for forsøk på dette området, men også gi nødvendige dispensasjoner om vår egen autonomi skulle vise seg utilstrekkelig.

SAB påpeker videre at UiO ikke har utnyttet godt nok *Tverrfaglighetens* potensiale og muligheter: «UiO should become considerably more interdisciplinary». Deres analyse innebærer klar støtte til prosesser som allerede pågår. SAB fremhever tverrfaglighet som et redskap for fornyelse og for identitetsbygging med nye forskningsfelt og utdanningstilbud som resultat. UiO har allerede definert 2015 som «Tverrfaglighetens år», og vil utforske mulighetene langs ulike akser og bruke anledningen til å identifisere og fjerne administrative hindringer.

Styring og ledelse er en utfordring som blir diskutert ved store, komplekse institusjoner som UiO. SAB setter «governance» tydelig på dagsorden og anbefaler at det tas en kritisk gjennomgang av dagens system og fullmakter. Ivaretar de behovet for den faglige kreativitet et universitet er avhengig av? Og sikrer de tilstrekkelig beslutningseffektivitet? UiO vil nå ha en gjennomgang av sin organisasjons- og beslutningsstruktur.

Endringer i rammebetingelser – handlingsrom, finansiering og forskningsbasert utdanning

Det koster å legge forholdene til rette for utvikling av verdensledende miljøer innen forskning og høyere utdanning. Spesielt gjelder dette forskningsmiljøer som posisjonerer seg for EU og ERC, men også for å understøtte og holde på de miljøene som allerede har oppnådd suksess i EU, ERC eller i den norske SFF-ordningen. Det er for få insentiver som fremmer fremragende kvalitet i forskningsbasert utdanning.

UiOs egen gjennomgang av finansieringen av UH-sektoren, viser at en stor del av bevilgningen kan forklares med resultater, rekrutteringsstillinger, studieplasser, museer og arealer.² Tilbake står en «uforklart» del av bevilgningen på hele 13 %. Dette gjennomsnittet for hele sektoren skjuler store forskjeller. UiO etterspør et finansieringssystem, som ivaretar de eksisterende fagmiljøer av internasjonalt format, og gir muligheter for å bygge nye verdensledende miljøer. Et finansieringsinstrument spesielt innrettet for å oppnå og ivareta dokumentert ERC-suksess er nødvendig.

I innspillet til siste forskningsmelding understreket UiO at dersom man legger til grunn avlagte studiepoeng og oppnådde publikasjonspoeng per vitenskapelig årsverk som indikatorer på effektivitet, er det liten tvil om at de tre store breddeuniversitetene har best ressursutnyttelse.³ Det er derfor et paradoks at det i dagens finansieringssystem er slik at bedre forskningsresultater gir lavere bevilgninger.⁴ En fortsatt økning i RBO-potten er et av de mest treffsikre tiltakene for å premiere forskningskvalitet og bidra til økt institusjonelt handlingsrom for egne forskningsprioriteringer. UiO mener at det er viktig å endre virkningen av dagens finansieringssystem, som har ført til at overføringer fra enkelte institusjoner benyttes for å finansiere forskning ved andre institusjoner.

UiO har i mange år arbeidet for en bedre kobling mellom fremragende forskning og utdanning. Det er en kjent utfordring at gjeldende satser for studier i finansieringsmodellen i seg selv ikke gir mulighet for forskningsbasert undervisning av høy kvalitet. UiO ønsker derfor en større strategisk satsing på

² [http://blogg.uio.no/unidir/ottersen/sites/blogg.uio.no.unidir.ottersen/files/2014/Finansiering%20av%20UoH-sektoren%20notat\(1\).pdf](http://blogg.uio.no/unidir/ottersen/sites/blogg.uio.no.unidir.ottersen/files/2014/Finansiering%20av%20UoH-sektoren%20notat(1).pdf)

³ http://www.regjeringen.no/upload/KD/Vedlegg/Forskning/Forskningsmelding2013/Innspill_UiO280312.pdf

⁴ <http://blogg.uio.no/unidir/ottersen/content/bedre-forskningsresultater-gir-lavere-bevilgninger>

forskningsbaserte utdanningsprogrammer, og at det knyttes utdanningsinsentiver til store forskningssatsninger, som ERC-grants og Senter for fremragende forskning. I vårt innspill til Statsbudsjettet 2015, påpeker UiO behovet for flere frie studieplasser som kan benyttes i henhold til egne strategiske prioriteringer. Videre er det viktig at Forskningsrådets virkemiddelapparat gjenspeiler en ønsket kobling mellom fremragende forskning og utdanning.

Museene utgjør en viktig struktur i kunnskapsformidlingen. UiO besitter selv flere museumsinstitusjoner av nasjonal betydning. Da gjeldende finansieringssystem ble presentert i forslaget til statsbudsjett for 2002, ble det også signalisert muligheten for en egen museumskomponent. Denne har aldri kommet. UiO mener at museumsvirksomheten generelt, og samlings- og bygningsforvaltning ved museene i særdeleshet, er en så spesiell del av virksomheten at den bør vies særskilt oppmerksomhet i et finansieringssystem.

UiOs nasjonale rolle

Universitetet i Oslo har en rekke fagområder som spiller en viktig nasjonal rolle.⁵ Dels er dette fagområder som nasjonalt bare eksisterer ved UiO, dels fagområder der UiO som et resultat av faglig kvalitet er nasjonalt ledende. UiO ønsker gjennom sine tverrfaglige satsinger og ved samarbeid om infrastruktur, å legge til rette for at nye fagområder tar en ledende nasjonal- og internasjonal rolle. UiOs nasjonale roller kan sammenfattes i tre akser:

- 1) Fagansvar basert på nasjonal arbeidsdeling
- 2) Tverrfaglige satsinger
- 3) Infrastruktur og støttefunksjoner for forskning og utdanning

Som landets eldste universitet har UiO en rekke fag som har eksistert ved institusjonen over lang tid. Myndigheter og samfunn legger til grunn at UiO har et historisk ansvar for å opprettholde disse miljøene. Forventninger om høyere kvalitet, men også ønsker om å opprettholde en stor fagbredde, medfører at endring og omstilling er svært utfordrede. Eksempelvis undervises det om lag 50 språk ved norske universiteter. Det humanistiske fakultet ved UiO har 40 av disse. 30 av fagene undervises bare ved én institusjon, 25 av disse finnes bare ved UiO. Dette er ressursmessig krevende og setter arbeidet med studiekvalitet og fagmiljøer som holder særlig høy forskningskvalitet under press. SAB påpeker at det er et betydelig dilemma for universiteter å prioritere mellom spiss og bredde, men at opprettholdelsen av begge deler er svært ressurskrevende. Sektoren må ta grep om dette gjennom nasjonal arbeidsdeling for fag som av kvalitets- og ressurs hensyn bør legges til én institusjon. KD må på sin side gi insentiver til et slikt arbeid, eksempelvis gjennom å kompensere slik aktivitet i institusjonenes tildelinger.

UiO har fremragende miljøer på en rekke felt. I den videre utviklingen av strategiske satsingsområder, ser vi tverrfaglighet som en styrke og forutsetning for å nå opp i internasjonal forsknings- og utdanningssektor. UiOs tre store tverrfaglige satsinger, Livsvitenskap, Unpacking the Nordic Model og UiO:Energi, vil involvere aktører i UH-, helse- og instituttsektoren i tillegg til en rekke internasjonale aktører. UiO har ambisjoner om en ledende nasjonal- og internasjonal rolle på disse satsingsområdene. Dette krever interne så vel som nasjonale strukturelle grep. Ved å bygge på flere av UiOs fagmiljøer er vi i ferd med å bli en nasjonal driver innen livsvitenskap og livsvitenskap-basert bioøkonomi. Etablering av eget bygg for livsvitenskap vil bidra til å realisere dette.

⁵ Universitets- og høyskoleloven, § 1-4. Særlig ansvar for enkelte institusjoner, http://lovdata.no/dokument/NL/lov/2005-04-01-15/KAPITTEL_1-1#§1-4

Et eksempel på UiOs rolle i utvikling av infrastruktur, er våre pågående forskningsinfrastrukturprosjekter. Tilgang til god forskningsinfrastruktur er viktig for samarbeidet mellom universiteter, forskningsinstitutter, helseforetak og næringsliv/offentlige tjenesteytende virksomheter. UiO ønsker å videreutvikle dette samarbeidet, både nasjonalt og internasjonalt. Forskningsinfrastrukturprosjektene som i dag får støtte gjennom Norges Forskningsråd, gis til fagområder med særlig høy kvalitet og relevans. UiO har ambisjoner om at enda flere av våre fagmiljøer får en nasjonal og nordisk ledende rolle gjennom prosjektansvar for forskningsinfrastruktur. Den digitale revolusjon vil også muliggjøre nyskapning innen undervisning og læring. Utvikling og innføring av IT infrastrukturløsninger, som eksempelvis digital eksamen, vil kunne være bidrag som kan komme sektoren til gode. UiO har allerede flere eksempler på områder hvor vi, sammen med andre UH institusjoner, har drevet frem fellesløsninger innenfor studieadministrasjon og økonomisystemer.

Strukturelle endringer

Som ledd i forberedelsene til ny strukturmelding har UiO hatt en gjennomgang av institusjoner som kan bidra til å styrke vår faglige kvalitet og gi synergier ved tettere samarbeid. UiO har vært i dialog med følgende nærliggende institusjoner: Norges miljø- og biovitenskapelige universitet, Høgskolen i Oslo og Akershus, Norges Idrettshøgskole, Norges Musikkhøgskole og Barratt Due musikkinstitut. Det var enighet om at et faglig samarbeid kan utvikles innen noen områder, men ingen strukturelle endringer er ønskelig. UiOs ambisjoner om å utvikle oss mot et verdensledende universitet krever tydelige prioriteringer mellom spiss og bredde i fagporteføljen. Vi ser det som lite hensiktsmessig å øke vår *bredde* gjennom eventuelle fusjoner med andre institusjoner.

Vi ønsker en vurdering av hvordan (Simula) og (UNIK) bør knyttes sterkere til Universitetet i Oslo og Det matematisk- naturvitenskapelige fakultet (MN). Dette er to institusjoner som gir særlig omfattende bidrag til utdanningen ved MN, og mange forskere ved Simula og UNIK samarbeider tett med forskere på UiO. Det er vår oppfatning og ønske at både Simula og UNIK blir en del av virksomheten ved MN, og at en sterkere organisatorisk samhandling mellom UiO/MN og miljøene på henholdsvis Fornebu og Kjeller vil styrke den samlede forsknings- og utdanningsvirksomheten innen realfag og teknologi i Oslo-regionen. De kvaliteter som over årene er utviklet ved Simula og UNIK, både i forskning og utdanning, ønsker UiO å utvikle videre. Ledelsen ved Simula og UNIK er godt kjent med vårt ønske om at begge institusjonene blir en del av UiO. Vi ber om at Kunnskapsdepartementet bidrar til en videre vurdering av disse forhold.

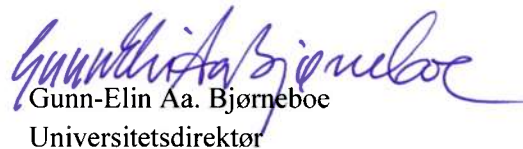
Vedlegg: Strategi2020,

UiOs årsplan 2015-2017

Report from the University of Oslo's Strategic Advisory Board 2012–14

Med hilsen

Ole Petter Ottersen
Rektor

Gunn-Elin Aa. Bjørneboe
Universitetsdirektør